

Un 9 d'Octubre per guanyar el futur

Aquesta agressió a la cultura i a la llengua valencianes, impensable en matèries grises tan poc sospitoses de catalanistes com la del president de la Xunta de Galícia, Manuel Fraga, i la del president del Govern Balear, Gabriel Cañellas, deixa el PP valencià fora de tota homologació. I encara més, el deixa sol, amb els diaris 'Abc' i 'Las Provincias' estibats a la butxaca, en una lluita que cap drete que es vulga europea recorda ni que siga genèticament.

El dia 16 d'agost de 1994 ja ha passat a la història dels Països Catalans. L'aprovació per part de la Generalitat valenciana de l'homologació dels títols de valencià, feta pública quatre dies després per Joan Romero, el conseller d'Educació i Ciència, aixecava l'última veda possible de la unitat lingüística del català. La resolució arriba amb sis anys de retard respecte a les que havien aprovat el Govern Balear (10 de febrer de 1988), comandat pel Partit Popular, i la Generalitat de Catalunya (15 de febrer de 1988). Però ha arribat, a la fi.

La drete valenciana ha reaccionat amb les vísceres contra aquesta mesura. L'ultradreta Grup d'Acció Valencianista ha organitzat una xiulada contra l'homologació el dia 9 d'Octubre. El candidat del PP a la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, li ha donat el seu suport moral i ha dit que vol desplaçar la llengua al racó de les assignatures voluntàries dins del sistema educatiu valencià. Qui sap si per alliberar-se (senzillament, és monolingüe) de les cadenes del caràcter d'obligatorietat que la Llei Orgànica General del Sistema Educatiu (LOGSE) atorga a les llengües cooficials en la reforma educativa que aplica arreu de l'estat i que va ser consensuada pel PSOE i pel PP. Tot això, el president del PP valencià ho vol ignorar. I Unió Valenciana, se suma a la xiulada de la ultradreta.

Aquesta agressió a la cultura i a la llengua valencianes, impensable en matèries grises tan poc sospitoses de catalanistes com la del president de la Xunta de Galícia, Manuel Fraga, i la del president del Govern Balear, Gabriel Cañellas, deixa el PP valencià fora de tota homologació. I encara més, el deixa sol, amb els diaris *Abc* i *Las Provincias* estibats a la butxaca, en una lluita que cap drete que es vulga europea recorda ni que siga genèticament. Però l'alternança de poder, que cap demòcrata pot negativitzar, es transforma en una amenaça clara per a la convivència davant d'una drete com la valenciana, que les enquestes situen tan prop de la victòria electoral autonòmica. I és ara quan tota aquella gent que combrega amb l'esperit de l'Assemblea d'Intel·lectuals, Professionals i Artistes del País Valencià de finals de la dècada dels setanta i principis dels vuitanta recorda les tendencioses paraules de la regidora de Cultura de l'Ajuntament de València, Dolores

García Broch, d'Unió Valenciana, quan deia que si un dia arribaven a la Conselleria d'Educació i Ciència, "llavors sí que s'ensenyarà el valencià de veritat a les escoles". I un regust ranci reglota a la gola de la societat civil valenciana.

Intel·lectuals, professionals de l'ensenyament, artistes, sindicats, sindicats d'estudiants i col·lectius diversos es disposen per al mínim comú denominador amb el 9 d'Octubre com a aglomerant.

Arribats a aquest punt, ningú no milita en la idea que l'homologació de Joan Romero és totalment innocent. Si el PP s'ha apuntat tan fermament a la batalla de la llengua i ha aconseguit despertar allò que el PSOE havia adormit durant deu anys és perquè l'homologació dels títols tenia una segona oportunitat en el calendari. O és que potser el blaverisme ja no dona tants vots com realment se li suposen? En qualsevol cas, la societat civil ha eixit de la UVI i ho ha fet amb l'únic sèrum que podia fer-ho al País Valencià, el de la llengua i la cultura. Les bases del país, al cap i a la fi.

Hi ha massa coses en joc. I tot i que el moment no té res d'apocalíptic, les campanyes engegades per la societat civil valenciana sí que haurien d'injectar una sobredosi de pedagogia social suficient per esborrar definitivament la política bretolària. El canvi de mil·lenni demana una mentalitat de canvi de mil·lenni, una cultura de canvi de mil·lenni i una política de canvi de mil·lenni. I reclama esborrar per sempre aquell "aC" que Joan Fuster afegia en èpoques també difícils a aquesta xifra d'odissea espacial. "Per guanyar el futur" és el lema de la plataforma Bloc de Progrés Jaume I per aquest 9 d'Octubre. Anem pel bon camí.